

Częstochowa, 11 maja 2011 r.

OŚR-I.7681.20.2010

Decyzja

/zmiana pozwolenia zintegrowanego/

Na podstawie:

- art. art. 104 i 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zmianami);
- art. art. 181 ust. 1 punkty 1, 2, 3 i 4, ust. 3, 183 ust. 1, 184 ust. 1, 188 ust. 2 pkt 2, ust. 3 punkty 5 i 7, 192, 201 ust. 1, 202 ust. 1, ust. 4, 204, 211, 224, 376 pkt. 2 i 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r., Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zmianami);
- art. art. 18 ust. 2, 27 ust. 2, 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 185 poz. 1243 z późn. zmianami);
- art. art. 37 ust. 2, 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 239 poz. 2019 z późn. zmianami);
- ust. 3 pkt 5 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122 poz. 1055);
- § 6 ust. 1 oraz pkt 2 załącznika nr 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137 poz. 984 z późn. zmianami);
- § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 47 poz. 281);
- § 1 ust. 1 oraz pkt 72 załącznika nr 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16 poz. 87);

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 17 listopada 2010 r., wraz z uzupełnieniami, złożonego przez (.....), działającego z pełnomocnictwa WIENERBERGER Ceramika Budowlana sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Ostrobramska 79 i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego

orzekam

zmieniam pozwolenie zintegrowane dla instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania o zdolności produkcyjnej ponad 75 ton na dobę, eksploatowanej przez WIENERBERGER Cegielnie Lębork sp. z o.o. Cegielnia Gnaszyn w Częstochowie ul. Tatrzńska 3, wydane przez Prezydenta Miasta Częstochowy w dniu 12 sierpnia

**2005 r. znak: OŚR.I.7681-4/04/05 i zmienione decyzjami Prezydenta Miasta Częstochowy: z dnia 19 czerwca 2007 r.
znak: OŚR.I.7681-2/05/06/07 oraz z dnia 05 sierpnia 2008 r.
znak: OŚR.I.7681-14/07/08, w następujący sposób:**

I. W części I pozwolenia punkt 1 „Ogólna charakterystyka stosowanych technologii” otrzymuje następujące brzmienie:

1. Ogólna charakterystyka stosowanych technologii.

WIENERBERGER Ceramika Budowlana sp. z o.o. – Zakład Produkcyjny Gnaszyn w Częstochowie, ul. Tatrzńska 3 prowadzi produkcję ceramicznych materiałów poryzowanych POROTHERM.

W procesie technologicznym podstawowym składnikiem wyrobów jest surowiec ilasty, pochodzący ze złoża „GNASZYN” (iły doggerskie - jura środkowa), potocznie zwany „gliną”.

W produkcji ceramicznych wyrobów poryzowanych wyróżnia się:

II. W całym tekście pozwolenia wyrazy „Cegielnia Gnaszyn” zastępuje się wyrazami „Zakład Produkcyjny Gnaszyn” w odpowiednim przypadku.

III. W części I pozwolenia, w punkcie 2.1.1. rozdział „Przygotowanie surowców” otrzymuje następujące brzmienie:

Przygotowanie surowców.

Surowiec ilasty (gлина) wydobyty ze złoża „Gnaszyn” gromadzony jest na hałdzie obok zakładu. Struktura pokładowa plastycznych surowców ceramicznych nie zezwala na bezpośrednie ich zastosowanie w produkcji. Surowiec często zalega w wielu warstwach o zróżnicowanych własnościach technologicznych. Masa jest złożona z wielu składników plastycznych i nieplastycznych, które wymagają rozdrobnienia i równomiernego wymieszania. Konieczne jest także uzyskanie jednolitego nawilżenia masy. Wydobywana w kopalni glina zawiera szkodliwe i zbędne domieszki, które trzeba oddzielić i wyeliminować. Surowiec z kopalni przewożony jest na plac magazynowy o powierzchni około 17 000 m², na powierzchni tej można zgromadzić około 180 000 m³ gliny. Przed rozpoczęciem budowy hałdy analizuje się skład granulometryczny surowca, jego wilgotność pokładową oraz zawartość siarki. Za analizy odpowiedzialne jest laboratorium zakładowe, analizie podlega każda półka w kopalni. Na podstawie analizy ustala się plan budowy hałdy, wysokość nawożonych warstw, ich ilość i kolejność układania. Surowiec układany jest na budowanej hałdzie warstwami o grubości nie przekraczającej 1,5 m. Hałdy budowane są w postaci sektorów, z których każdy mieści około 30 000 m³ gliny, co zabezpiecza produkcję zakładu na około 2,1 ÷ 2,6 miesiąca, zależnie od wielkości produkcji. Po zakończeniu budowy każdego z sektorów pobierana jest uśredniona próbka z całego przekroju hałdy w celu określenia zawartości siarki na potrzeby ustalenia wielkości emisji ditlenku siarki z pieca tunelowego. Kierownik laboratorium prowadzi „Książkę budowy i eksploatacji hałdy”, w której ewidencjonuje: ilość i jakość gliny przewożonej na hałdę, podział na sektory, zawartość siarki w poszczególnych sektorach, czas rozpoczęcia i zakończenia eksploatacji sektora hałdy.

W kolejnych latach, wraz z pogłębianiem złoża obserwowano stopniowy wzrost zawartości siarki w wydobywanym surowcu. Zawartość ta odpowiada za ilość ditlenku siarki w gazach odlotowych z pieca tunelowego. Na podstawie

obserwacji stwierdzono, że jeżeli zawartość ta przekracza 1,1 % wagowego, może wystąpić emisja ditlenku siarki na poziomie powyżej 52 kg/h.

Do produkcji pobierana jest glina o czasie leżakowania dłuższym niż trzy miesiące. Ukop gliny odbywa się za pomocą koparki tak, aby ruchy łyżki w pionie na całej wysokości hałdy gwarantowały uzyskanie materiału o jednorodnym składzie zapewniając jednocześnie wstępne rozdrobnienie materiału. Większe bryły surowca muszą być dokładnie rozdrobnione i pozbawione kamieni. Ukopany materiał przy pomocy ładowarki kołowej Volvo podawany jest do dwóch zasilaczy typoszeregu KBSS 2000/1000-8,0. W celu zapewnienia stałości składu mieszanki zasilacze gliny winny być w czasie pracy wypełnione do 1/3 wysokości. Zasilacz składa się ze skrzyni stalowej z ruchomą zasuwą regulującą ilość dozowanej gliny, zespołów roboczych – przenośników, wału bijaków do rozbijania większych brył, zsypu z zamontowaną od góry kratą oraz dodatkowo zamontowanym zraszaczem służącym do korekty wilgotności. Dwa zasilacze usytuowane czołami do siebie dozują glinę na wspólny przenośnik, na którym zamontowany jest wykrywacz metalu. Po wejściu na halę glina przenośnikiem taśmowym podawana jest na walce eliminacyjne. Służą one do wstępnego rozdrabniania surowca oraz eliminacji kamieni większych niż \varnothing 50 mm. Urządzenie to składa się z walca gładkiego i gwintowanego, napędu – silnik 37 kW, 400 V, 50 Hz i przekładni planetarnej Brevini dla każdego z walców. Przesortowany i rozgnieciony materiał podawany jest na taśmę z zamontowanym kolejnym wykrywaczem metalu. W przypadku jego wykrycia materiał przechodzi na rewersyjną taśmę A13, która wyrzuca zanieczyszczony materiał do boksu poza halę. W przeciwnym wypadku glina jest transportowana do gniotownika kołowego.

Przed dostaniem się do gniotownika, na taśmę dozowane są również dodatki poryzujące (trociny, odpady celulozowe oraz zamienniki trocin), dodatki schudzające, odpady wełny mineralnej, kruszywo bazaltowe oraz mielony antracyt.

Odzyskiwany odpad typu trociny magazynowany jest czasowo w postaci hałdy w hali zadaszanej, o utwardzonej powierzchni betonowej i pojemności 12 000 m³. Odpady celulozowe, odpady z produkcji koncentratów kaw zbożowych oraz odpady wełny mineralnej są magazynowane czasowo w postaci hałd w wydzielonych boksach na utwardzonym i ogrodzonym terenie o powierzchni 324 m². Teren ten znajduje się pod dachem - wiatą. Pozostałe rodzaje odzyskiwanych odpadów, zależnie od ich właściwości magazynowane są: na wydzielonym miejscu na placu magazynowym na glinę (odpady o charakterze mineralnym, pochodzące z górnictwa), pod wiatą magazynową przy hali przerobu wstępnego (odpady o dużej wilgotności nie powodujące pylenia, ani powstawania odcieków) oraz w wydzielonych miejscach na hali trocin. W zależności od zapotrzebowania, odpady dowożone są transportem firm dostawczych - samochodami wywrotkami, skrzyniowymi lub naczepami samowładowczymi przykrytymi plandekami i wyladowywane w miejscu magazynowania. Z miejsc magazynowania odpady pobierane są przez ładowarki kołowe i transportowane na ciąg produkcyjny. Tutaj odpady zasypuje się do zasilacza i następnie przesyła taśmociągami do przerobu.

Odpady inne niż trociny i wióry dostarczane są do Zakładu w postaci gotowej do użycia, pozwalającej na ich bezpośrednie dodawanie do surowca, bez konieczności poddawania przeróbce lub segregacji.

Kruszywo bazaltowe ma wysoki ciężar właściwy i jest materiałem dodawanym do surowca celem polepszenia izolacyjności akustycznej gotowego wyrobu. Materiał ten, o uziarnieniu mniejszym niż 2 mm, będzie stosowany przy produkcji

wyrobów ceramicznych poryzowanych do budowy ścian działowych akustycznych w budownictwie wielorodzinnym. Kruszywo bazaltowe będzie magazynowane luzem w wydzielonej części wiaty przy hali przerobu wstępnego.

Antracyt mielony, lub miał węglowy o uziarnieniu w zakresie 0 – 3 mm, w zależności od jego wilgotności będzie dostarczany do Zakładu luzem, lub w workach typu Big-Bag. Dodatek ten w wyniku spalania w piecu tunelowym powoduje zmniejszenie zużycia energii cieplnej do wypału. Surowiec magazynowany będzie pod wiatą przy hali przerobu wstępnego, w sposób zabezpieczający przed wtórnym pyleniem.

W przypadku produkcji super lekkich, cienkościennych wyrobów ceramicznych o wysokiej porowatości konieczne jest przygotowanie mieszanki o drobnym uziarnieniu oraz stosowanie dodatkowego poryzatora w postaci styropianu. Styropian o uziarnieniu poniżej 2 mm magazynowany jest w silosie wykonanym z tkaniny, wspartym na konstrukcji stalowej o pojemności 120 m³. Silos znajduje się na hali produkcyjnej w bezpośrednim sąsiedztwie prasy, jego napełnianie odbywa się transportem pneumatycznym z samochodu z naczepą. Styropian dozowany jest przenośnikiem ślimakowym do komory mieszadła.

IV. W części I pozwolenia w punkcie 3.1. „Zużycie surowców pomocniczych nie zawierających substancji niebezpiecznych” trzeci wiersz w tabeli otrzymuje następujące brzmienie:

Nazwa surowca	Ilość
Odpady celulozowe - dodatek poryzujący	24 000 Mg/rok

V. W części II pozwolenia zintegrowanego punkty 1., 1.1., 1.2., 1.3., 1.4. otrzymują następujące brzmienie:

1. Określam wielkość dopuszczalnej emisji gazów i pyłów do powietrza z poszczególnych źródeł wymienionych w punkcie 1.3 oraz z całej instalacji (punkt 1.4) emitarami o charakterystyce przedstawionej w punkcie 1.2.

1.1. Charakterystyka źródeł emisji zorganizowanej.

Charakterystyka źródeł emisji gazów i pyłów do powietrza została szczegółowo opisana w punkcie I.2.1.4.

1.2. Charakterystyka emitorów.

Parametry pracy emitorów wprowadzających substancje do powietrza.

Nr emitora	Wysokość emitora [m]/ <u>średnica wylotu [m]</u> prędkość wylotu gazów [m/s]	Źródła emisji i jego charakterystyka	Maksymalny dopuszczalny czas pracy źródła [h/rok]
1.	<u>37,0/1,30</u> 9,20	Piec tunelowy (praca z instalacją dopalania spalin – wariant I)	8760 ¹⁾

Nr emitora	Wysokość emitora [m]/ <u>średnica wylotu [m]</u> prędkość wylotu gazów [m/s]	Źródła emisji i jego charakterystyka	Maksymalny dopuszczalny czas pracy źródła [h/rok]
1.	<u>37,0/1,30</u> 9,20	Piec tunelowy (praca z instalacją dopalania spalin, zwiększona emisja ditlenku siarki – wariant II)	1460 ^{2), 3)}
1.	<u>37,0/1,30</u> 9,20	Piec tunelowy (praca bez instalacji dopalania spalin – wariant III)	540
2.	<u>16,0/0,40</u> 5,90	Wytwornica pary LOSS	8760
3.	<u>12,0/0,30</u> 2,00	Kocioł gazowy Paromat Simplex 0,345 MW	4380

¹⁾ W roku kalendarzowym, w którym nie zostanie stwierdzone przekroczenie progowej zawartości siarki w surowcu ilastym równej 1,1 % wagowo, w żadnym sektorze hałdy, dopuszcza się wyłącznie pracę pieca tunelowego w wariantach I i III.

²⁾ W danym roku kalendarzowym dopuszcza się pracę pieca tunelowego w wariantcie II (włączona instalacja dopalania spalin, zwiększona emisja ditlenku siarki), wyłącznie wówczas, gdy badania surowca ilastego wykażą, że zawartość siarki w jednym z sektorów hałdy przekracza wartość 1,1 % wagowo.

³⁾ W danym roku kalendarzowym okres, w którym piec tunelowy pracuje w wariantcie II (zwiększona emisja ditlenku siarki) nie może być dzielony na krótsze podokresy. Jedynym wyjątkiem mogą być krótkotrwałe wyłączenia instalacji dopalania spalin ze względu na konieczność jej konserwacji lub remontu (krótkotrwałe okresy pracy pieca tunelowego w wariantcie III).

Emitor nr 3 jest emitorem źródła nie będącego przedmiotem wniosku.

1.3. Określam wielkość dopuszczalnej godzinowej emisji zanieczyszczeń z poszczególnych źródeł.

Nr emitora	Źródło emisji	Zanieczyszczenie	Emisja dopuszczalna
			(kg/h)
1	Piec tunelowy (praca z instalacją dopalania spalin – wariant I)	ditlenek siarki	52,0
		ditlenek azotu	20,0
		fluor	0,55
		pył PM10	11,0
		tlenek węgla	500,0
		benzen	0,052

Nr emitora	Źródło emisji	Zanieczyszczenie	Emisja dopuszczalna
			(kg/h)
1	Piec tunelowy (praca z instalacją dopalania spalin, zwiększona emisja ditlenku siarki – wariant II).	ditlenek siarki	73,0
		ditlenek azotu	20,0
		fluor	0,55
		pył PM10	11,0
		tlenek węgla	500,0
		benzen	0,052
1	Piec tunelowy (praca bez instalacji dopalania spalin – wariant III)	ditlenek siarki	73,0
		ditlenek azotu	20,0
		fluor	0,55
		pył PM10	15,0
		tlenek węgla	650,0
		benzen	0,52
		aceton	0,9
		butan-2-on	1,4
		cykloheksan	0,12
		etylobenzen	4,0
		kumen	0,6
		ksylen	1,0
		alkohol metylowy	1,2
		mezytylen	0,3
		octan butylu	0,2
		octan etylu	0,9
		propylobenzen	0,6
		styren	0,28
toluen	1,2		
węglowodory alifatyczne	5,0		
2	Wytwornica pary LOSS	ditlenek siarki	0,012
		ditlenek azotu	0,191
		pył PM10	0,0023
		tlenek węgla	0,038

Emisje z procesów pomocniczych zostały ujęte w obliczeniach wpływu zakładu na powietrze lecz dla nich nie określa się emisji zanieczyszczeń.

1.4. Określam wielkość dopuszczalnej rocznej emisji z całej instalacji IPPC.

L.p.	Zanieczyszczenie	Emisja dopuszczalna (Mg/rok)
1	ditlenek siarki	497,7
2	ditlenek azotu	141,85
3	fluor	3,86
4	pył PM10	78,83
5	tlenek węgla	3569,11
6	benzen	0,5664
7	aceton	0,486
8	butan-2-on	0,756
9	cykloheksan	0,065
10	etylobenzen	2,16
11	kumen	0,324
12	ksylen	0,54
13	alkohol metylowy	0,65
14	mezytylen	0,162
15	octan butylu	0,108
16	octan etylu	0,486
17	propylobenzen	0,324
18	styren	0,151
19	toluen	0,65
20	węglowodory alifatyczne	2,7

VI. W części II pozwolenia punkt 3.1.1. otrzymuje następujące brzmienie:

3.1.1. Ustalam dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń dla substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego występujących w ściekach przemysłowych:

L.p.	Wskaźnik zanieczyszczeń	Wartość (mg/l)
1	Kobalt (Co)	0,1
2	Miedź (Cu)	0,1
3	Nikiel (Ni)	0,1

VII. W części II pozwolenia, w punkcie 4.1. w tabeli „Odpady niebezpieczne” zostaje dodany wiersz 7 w następującym brzmieniu:

L.p.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość Mg/rok	Źródło lub miejsce emisji odpadu
7	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (opakowania stalowe po olejach hydraulicznych, silnikowych, przekładniowych, smarach, opakowania z tworzyw sztucznych po olejach silnikowych)	15 01 10*	1,0	Eksploatacja maszyn i urządzeń

VIII. W części II pozwolenia, w punkcie 4.1.1. „Opis sposobów gospodarowania wytworzonymi odpadami”, w tabeli „Odpady niebezpieczne” zostaje dodany wiersz 7 w następującym brzmieniu:

L.p.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Sposoby gospodarowania odpadem
7	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (opakowania stalowe po olejach hydraulicznych, silnikowych, przekładniowych, smarach, opakowania z tworzyw sztucznych po olejach silnikowych)	15 01 10*	Odpady zbierane będą selektywnie w miejscu ich wytworzenia i magazynowane w magazynie noszącym nazwę „Błaszak”. Magazyn posiada betonową posadzkę dodatkowo zabezpieczoną wannami. Z miejsca magazynowania odpady odbierane będą transportem samochodowym przez uprawnionego posiadacza odpadów celem przekazania do odzysku lub unieszkodliwienia.

IX. W części II pozwolenia, w punkcie 4.2.1. „Miejsca magazynowania odpadów powstających w związku z eksploatacją instalacji”, w tabeli „Odpady niebezpieczne” zostaje dodany wiersz 7 w następującym brzmieniu:

Nr miejsca magazynowania odpadu	Miejsce magazynowania odpadu	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Sposób magazynowania odpadu
16 ¹⁾	Wydzielony budynek - magazyn „Błaszak” poza halą produkcyjną, wyposażony w szczelną betonową posadzkę, zabezpieczoną dodatkowo wannami.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (opakowania stalowe po olejach hydraulicznych, silnikowych, przekładniowych, smarach, opakowania z tworzyw sztucznych po olejach silnikowych)	15 01 10*	Selektywnie, magazynowane luzem w wyznaczonym i opisanym miejscu na wannach zabezpieczających przed przypadkowym wyciekiem resztek olejów.

¹⁾ Numeracja miejsc magazynowania odpadów zgodnie z załącznikiem 1 do niniejszej decyzji.

X. W części II pozwolenia w punkcie 4.3. wiersze 19 i 21 tabeli otrzymują następujące brzmienie:

L.p.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadu (Mg/rok)
19	03 03 05	Szlamy z odbarwiania makulatury	12 000
21	03 03 10	Odpady z włókna, szlamy z włókien, wypełniaczy i powłok pochodzących z mechanicznej separacji	12 000

XI. Część IV pozwolenia otrzymuje następujące brzmienie:

IV. W zakresie prowadzenia monitoringu emisji do środowiska zobowiązuję prowadzącą instalację do:

1. Prowadzenia ewidencji:

- a) zawartości wagowej siarki w poszczególnych sektorach hałdy surowca ilastego stosowanego do produkcji. Zawartości wagowej siarki w aktualnie wykorzystywanym surowcu ilastym, w sposób umożliwiający jednoznaczne stwierdzenie, w którym wariancie emisji ditlenku siarki pracuje w danym momencie instalacja. W szczególności należy ewidencjonować terminy rozpoczęcia i zakończenia okresu, w którym do produkcji stosowany jest surowiec o podwyższonej zawartości siarki i w związku z tym emisja ditlenku siarki z pieca tunelowego może przekroczyć wielkość 52 kg/h (praca pieca tunelowego w wariancie II);
- b) ewidencjonowania rocznego czasu pracy zakładu z wyłączoną instalacją dopalania spalin (czasu pracy pieca tunelowego w wariancie III);
- c) ilościowej i jakościowej odpadów zgodnie z przyjętym katalogiem odpadów, z uwzględnieniem sposobów gospodarowania odpadami do odzysku oraz danych o ich pochodzeniu i miejscu przeznaczenia, z zastosowaniem ewidencji odpadów;
- d) poboru wody z miejskiej sieci wodociągowej na podstawie wskazań wodomierza – monitoring ilościowy, na bieżąco;
- e) ilości odprowadzanych ścieków przemysłowych i bytowych do potoku Gorzelanka na podstawie różnicy w bilansie wody pobranej a wody zużytej do celów technologicznych (odczyt z licznika wody zużytej do wytworzenia pary + teoretycznie policzone zużycie wody do podwyższenia wilgotności gliny) - monitoring ilościowy z częstotliwością raz w roku.

2. Prowadzenia pomiarów:

- a) charakterystycznych wskaźników zanieczyszczeń odpowiednio:
 - dla ścieków przemysłowych z częstotliwością zgodną z obowiązującymi w tym zakresie przepisami;
 - wykonywania pomiaru stężenia kadmu w ściekach przemysłowych z częstotliwością dwa razy w roku;
 - dla ścieków bytowych i opadowych z częstotliwością dwa razy w roku;
- b) emisji gazów i pyłów do powietrza z pieca tunelowego z częstotliwością trzy razy w ciągu roku. W roku kalendarzowym, w którym piec tunelowy będzie

pracował w wariantcie II (zwiększona emisja ditlenku siarki) jeden z pomiarów zostanie wykonany w czasie pracy instalacji w tym wariantcie. W każdym roku kalendarzowym jeden z pomiarów zostanie wykonany przy zatrzymanej instalacji dopalania spalin (w trakcie jej czyszczenia);

- c) emisji hałasu z częstotliwością raz na dwa lata oraz każdorazowo po zmianie typu, ilości lub lokalizacji znaczących źródeł hałasu;
- d) stężenia sumy węglowodorów w wodach podziemnych w punktach P-1 i P-2 (piezometry) z częstotliwością 1 raz w roku.

3. Sporządzania i przedstawiania sprawozdań z ww. pomiarów do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach oraz do Urzędu Miasta Częstochowy.

4. Zgłaszania do Urzędu Miasta Częstochowy oraz do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach informacji o terminie planowanego rozpoczęcia eksploatacji sektora hałdy surowca ilastego o zwiększonej zawartości siarki (informacji o terminie, w którym instalacja rozpoczyna pracę w wariantcie II emisji z pieca tunelowego), na co najmniej siedem dni przed tym terminem.

5. Każdorazowego zgłaszania terminów czyszczenia, remontów, wyłączeń oraz awarii instalacji termicznego dopalania spalin do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach oraz do Urzędu Miasta Częstochowy.

6. Przedstawiania corocznej, zbiorczej informacji o łącznym czasie pracy pieca tunelowego przy wyłączonej instalacji dopalania spalin (łącznego czasu pracy pieca w wariantcie III) Urzędowi Miasta Częstochowy oraz Wojewódzkiemu Inspektoratowi Ochrony Środowiska w Katowicach.

7. Prowadzenia bieżącej konserwacji wszystkich urządzeń kanalizacyjnych służących do ujmowania, oczyszczania i odprowadzania wszystkich ścieków z terenu zakładu, celem zapewnienia właściwego stanu technicznego.

8. Zakres oraz metodyki referencyjne wykonywania okresowych pomiarów winny być zgodne z aktualnie obowiązującymi wymaganiami w tym zakresie.

12. *Pozostałe punkty pozwolenia pozostają bez zmian*

Uzasadnienie

W dniu 19 listopada 2010 r. (pismo z dnia 17 listopada 2010 r.) (.....) działając z pełnomocnictwa Wienerberger Ceramika Budowlana sp. z o.o., Zakład produkcyjny Gnaszyn ul. Tatrzańska 3 w Częstochowie, wystąpił z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego znak: OŚR.I.7681-4/04/05 z dnia 12 sierpnia 2005 r. dla instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, zlokalizowanej w Częstochowie przy ul. Tatrzańskiej 3, eksploatowanej przez Wienerberger Cegielnie Lębork sp. z o.o. Cegielnia Gnaszyn.

Wniosek nie spełniał wszystkich wymogów formalnych określonych w obowiązujących w tym zakresie przepisach, w związku z czym wnioskodawca

został wezwany pismem z dnia 03 grudnia 2010 r. znak: OŚR-I.7681-20/10 do dokonania stosownych uzupełnień.

Wniosek został uzupełniony w dniu 15 grudnia 2010 r., w tym dniu zostało wszczęte postępowanie w przedmiotowej sprawie. Zapis wniosku wraz z uzupełnieniami w wersji elektronicznej na informatycznym nośniku danych został przesłany do Ministra Środowiska pismem z dnia 21 grudnia 2010 r., zgodnie z art. 209 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150 z późn. zmianami).

Przedmiotowy wniosek był przez wnioskodawcę modyfikowany w toku prowadzonego postępowania, w dniach: 11 lutego 2011 r., 18 marca 2011 r., 30 marca 2011 r. oraz 15 kwietnia 2011 r.

Zapisy aneksów do wniosku, składanych w toku postępowania, w wersji elektronicznej na informatycznych nośnikach danych zostały przesłane do Ministra Środowiska pismami znak: OŚR-I.7681.20.2011 z dnia: 13 kwietnia 2011 r. i 20 kwietnia 2011 r.

Stroną przedmiotowego postępowania jest, zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska, prowadzący instalację. Do wniosku o zmianę pozwolenia została dołączona kopia postanowienia Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego znak: WA.XIII NS-REJ.KRS/031812/09/050, z dnia 30 października 2009 r. w sprawie zmiany danych w Krajowym Rejestrze Sądowym. Postanowieniem tym nazwa prowadzącego instalację została zmieniona z Wienerberger Cegielnie Lębork sp. z o.o. na Wienerberger Ceramika Budowlana sp. z o.o. Zgodnie ze złożonym wraz z wnioskiem oświadczeniem Zakład Produkcyjny w Gnaszynie przy ulicy Tatrzańskej 3 jest położony na działce o numerze ewidencyjnym 359/15 obręb 427 (Gnaszyn Dolny), do której firma Wienerberger dysponuje tytułem własności.

Przedmiotem wniosku jest przede wszystkim podwyższenie dotychczasowej dopuszczalnej wartości godzinowej emisji ditlenku siarki z pieca tunelowego dla części roku (okresu obliczeniowego). Wynika to z obserwowanego przez wnioskodawcę zwiększania się zawartości siarki w stosowanym do produkcji surowcu ilastym, w miarę przystępowania do eksploatacji głębszych części złoża. Wnioskodawca wystąpił także o zwiększenie dopuszczalnej ilości odzyskiwanych odpadów o kodach 03 03 05 oraz 03 03 10, udzielenie pozwolenia na wytwarzanie odpadu w postaci opakowań stalowych i z tworzyw sztucznych po olejach hydraulicznych, silnikowych, przekładniowych oraz smarach (odpad o kodzie 15 01 10*) oraz wykreślenie z pozwolenia zintegrowanego zapisu określającego dopuszczalną zawartość kadmu w ściekach przemysłowych.

W złożonych dokumentach wnioskodawca przedstawił wyniki obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w otoczeniu Zakładu Produkcyjnego Gnaszyn. Zgodnie z tymi wynikami, po uwzględnieniu proponowanych przez wnioskodawcę zmian dopuszczalnych wielkości emisji ditlenku siarki z instalacji maksymalne stężenie tego zanieczyszczenia poza terenem Zakładu, uśrednione dla całego roku, ulegnie zwiększeniu z wartości 14,06 µg/m³ do wartości 15,12 µg/m³. Wskazuje to, że proponowane zmiany nie spowodują znaczącego zwiększenia negatywnego oddziaływania Zakładu na środowisko, a zatem proponowana zmiana sposobu funkcjonowania instalacji stanowiąca przedmiot wniosku nie jest zmianą istotną w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy - Prawo ochrony środowiska. Przedmiotowe postępowanie nie wymaga w związku z tym zapewnienia udziału społeczeństwa, zgodnie z art. 218 wspomnianej ustawy.

Ponieważ zmiana pozwolenia nie dotyczy istotnej zmiany sposobu funkcjonowania instalacji nie powstaje w tym przypadku obowiązek uiszczenia opłaty rejestracyjnej, o której mowa w art. 210 ust. 3a ustawy - Prawo ochrony środowiska.

Pozwolenie zintegrowane dla Cegielni Gnaszyn było uprzednio dwukrotnie zmieniane, na wniosek prowadzącego instalację.

Po raz pierwszy pozwolenie zostało zmienione decyzją znak: OŚR.I.7681-2/05/06/07 z dnia 19 czerwca 2007 r.

Druga zmiana pozwolenia nastąpiła na mocy decyzji znak: OŚR.I.7681-14/07/08 z dnia 05 sierpnia 2008 r.

W aktualnym wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego wnioskodawca wystąpił o zwiększenie dla części roku dopuszczalnej wielkości godzinowej emisji ditlenku siarki z dotychczasowych 50 kg/h do 73 kg/h, a dla pozostałej części roku z 50 kg/h do 52 kg/h. Uzasadniając proponowane zmiany wielkości emisji tego zanieczyszczenia wnioskodawca podał, że w ciągu ostatnich lat obserwowany jest stopniowy wzrost emisji ditlenku siarki z pieca tunelowego związany ze zwiększaniem się zawartości siarki w surowcu ilastym

wraz z eksploatacją głębszych pokładów w kopalni. W załączeniu wnioskodawca przedstawił wyniki analiz surowca ilastego na zawartość siarki, potwierdzające opisaną tendencję. Do wniosku dołączono także wyniki badań odpadów z przemysłu celulozowego, mających największy udział wśród stosowanych dodatków poryzujących. Z badań tych wynika, że wprawdzie odpady zawierają domieszkę siarki, jednak biorąc pod uwagę udział tych dodatków w całej masie surowcowej, siarka ta nie przyczynia się w istotny sposób do wzrostu emisji ditlenku siarki z pieca tunelowego, a głównym źródłem tego zanieczyszczenia w gazach odlotowych jest surowiec ilasty.

Wnioskodawca podał we wniosku, że surowiec wydobywany w kopalni gromadzony i sezonowany jest na placu magazynowym w postaci hałdy zawierającej około 180 000 m³ gliny, składającej się z sektorów o objętości około 30 000 m³. Ilość surowca zgromadzonego w jednym sektorze zabezpiecza zdolność produkcyjną zakładu na około 2,1 ÷ 2,6 miesiąca, w zależności od wielkości produkcji. Z każdego sektora pobierana jest uśredniona próbka celem ustalenia zawartości siarki w surowcu. Ilość zgromadzonej gliny, jej parametry jakościowe, w tym zawartość siarki, czas rozpoczęcia i zakończenia eksploatacji sektora hałdy ewidencjonowane są przez kierownika laboratorium w „Książce budowy i eksploatacji hałdy”. Wobec powyższego możliwe jest w każdej chwili określenie średniej zawartości siarki w surowcu stosowanym aktualnie do produkcji. Z dotychczasowych obserwacji i pomiarów prowadzonych przez Cegielnię Gnaszyn wynika, że po przekroczeniu granicznej zawartości siarki w surowcu równej 1,1% wagowo, mogą wystąpić zwiększone emisje ditlenku siarki (emisja przekraczająca wartość 52 kg/h). Wnioskodawca wystąpił o to, by w roku kalendarzowym, w którym w jednym z sektorów hałdy zostanie stwierdzone przekroczenie progowej zawartości siarki (1,1% wagowo), zezwolić na zwiększoną emisję ditlenku siarki z pieca tunelowego (do wartości maksymalnej 73 kg/h) przez okres 1460 godzin. Okres ten odpowiada w przybliżeniu czasowi w jakim zostanie zużyty surowiec ilasty z jednego sektora hałdy. Czas ten nie może być w ciągu roku dzielony na krótsze podokresy, jedynym odstępstwem może być konieczność wyłączenia instalacji dopalania spalin celem jej czyszczenia, konserwacji lub naprawy, w trakcie pracy instalacji ze zwiększoną emisją ditlenku siarki. W pozostałym okresie wnioskodawca wystąpił o zwiększenie dopuszczalnej wielkości emisji ditlenku siarki z dotychczasowej wartości 50 kg/h do 52 kg/h, oraz o zwiększenie dopuszczalnej

emisji tego zanieczyszczenia z 50 kg/h do 73 kg/h dla okresów, w których instalacja dopalania spalin zostaje wyłączona.

Do wniosku dołączono wyniki obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, z których wynika, że dla opisanego powyżej scenariusza emisji w otoczeniu zakładu nie dojdzie do przekroczeń standardów jakości powietrza, określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 47 poz. 281) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16 poz. 87).

Zgodnie z przepisami art. 188 ust. 2 pkt 2 w powiązaniu z art. 222 ust. 1 i art. 224 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150 z późn. zmianami) dokonano odpowiednich zmian punktu 2.1.1. w części I pozwolenia i punktów: 1, 1.1, 1.2., 1.3, 1.4 w części II pozwolenia. W roku kalendarzowym, w którym nie zostaną stwierdzone podwyższone (przekraczające progową wartość 1,1% wagowo) zawartości siarki w surowcu stosowanym do produkcji, dopuszczalna będzie emisja ditlenku siarki nie większa niż 52 kg/h (wariant I pracy pieca tunelowego), z wyłączeniem okresów trwających łącznie nie dłużej niż 540 godzin w ciągu roku, w których instalacja dopalania spalin będzie wyłączona (wariant III pracy pieca tunelowego). W razie stwierdzenia podwyższonej zawartości siarki w surowcu ilastym, w danym roku kalendarzowym dopuszcza się pracę instalacji ze zwiększoną do 73 kg/h dopuszczalną emisją ditlenku siarki (wariant II pracy pieca tunelowego), przez okres nie dłuższy niż 1460 godzin. Czas ten nie może być dzielony na krótsze podokresy. Jedynym odstępstwem jest w tym przypadku możliwość krótkotrwałego wyłączenia instalacji dopalania spalin wynikająca z przyczyn technologicznych (krótkotrwała praca pieca tunelowego w wariantcie III). Łączny czas takich wyłączeń nie może w ciągu roku przekraczać 540 godzin. Wyłączenia instalacji dopalania spalin wynikają z warunków jej eksploatacji, jak też mogą być wynikiem zdarzeń losowych, niemożliwych do przewidzenia przez wnioskodawcę. Nie można zatem przewidzieć jaka część okresu 540 godzin przypadnie na pracę pieca w wariantcie I, a jaka na pracę w wariantcie II.

W związku z tym podwyższono, zgodnie z wnioskiem, dopuszczalną wielkość emisji ditlenku siarki z pieca tunelowego w czasie wyłączeń instalacji dopalania do wartości 73 kg/h charakteryzującej pracę pieca ze zwiększoną emisją tego zanieczyszczenia (praca pieca w wariantcie II).

Firma Wienerberger Ceramika Budowlana sp. z o.o. zwróciła się również o wykreślenie z pozwolenia dopuszczalnej wielkości stężenia kadmu w ściekach przemysłowych. Zanieczyszczenie to nie było obecne w większości próbek ścieków pobieranych do pomiarów na przestrzeni lat 2006 ÷ 2011. Jedynie w trzech próbkach wykryte zostały śladowe ilości tego metalu, na poziomie progu czułości stosowanej przez laboratorium metody pomiarowej. W dniu 15 kwietnia 2011 r. wnioskodawca złożył oświadczenie, w którym podał, że w Zakładzie Produkcyjnym Gnaszyn nie powstają ścieki technologiczne z procesu produkcji elementów budowlanych. Ścieki przemysłowe powstające w Zakładzie pochodzą z procesu uzdatniania wody. Zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy w procesie uzdatniania wody nie są stosowane preparaty zawierające kadm. Jedynym źródłem tego zanieczyszczenia może być uzdatniana woda wodociągowa.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 181 ust. 1 pkt 3, w powiązaniu z art. 202 ust. 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz art. 37 pkt 2 i art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 239 poz. 2019 z późn. zmianami) zmieniono treść punktu

3.1.1 w części II pozwolenia, wykreślając wielkość dopuszczalną dla kadmu. Kierując się jednak zasadą przezorności, wyrażoną w art. 6 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy zmodyfikowano punkt 2 lit. a) w części IV pozwolenia i nałożono na wnioskodawcę obowiązek wykonywania pomiarów stężenia kadmu w ściekach technologicznych, z częstotliwością dwa razy w roku.

Kolejna zmiana, o którą wystąpił wnioskodawca dotyczyła udzielenia pozwolenia na wytwarzanie dodatkowego odpadu w postaci opakowań stalowych i z tworzyw sztucznych po stosowanych w Zakładzie olejach hydraulicznych, silnikowych, przekładniowych i smarach, klasyfikowanego zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów

(Dz. U. Nr 112 poz. 1206) jako odpad o kodzie 15 01 10*, w ilości do 1,0 Mg rocznie. W oparciu o art. 202 ust. 1, ust. 4 w powiązaniu z art. 181 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 185 poz. 1243 z późn. zmianami), zgodnie z wnioskiem firmy Wienerberger zmieniono punkty 4.1, 4.1.1 i 4.2.1 w części II pozwolenia oraz dokonano zmiany załącznika „Mapa miejsc magazynowania wytwarzanych odpadów...”, zastępując załącznik nr 1 do decyzji - pozwolenia zintegrowanego, załącznikiem nr 1 do niniejszej decyzji.

We wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, firma Wienerberger zwróciła się także o zezwolenie na odzysk większej niż dotychczas ilości odpadów celulozowych, stosowanych jako dodatek poryzujący do wyrobów ceramicznych.

W dotychczasowym pozwoleniu maksymalne ilości odzyskiwanych odpadów o kodach: 03 03 05 (szlasy z odbarwiania makulatury) i 03 03 10 (odpady z włókna, szlasy z włókien, wypełniaczy i powłok pochodzących z mechanicznej separacji) zostały ustalone na poziomie 7500 Mg rocznie dla każdego z tych rodzajów odpadów. Wnioskodawca wystąpił o zwiększenie tych ilości do 12 000 Mg rocznie, uzasadniając wniosek sytuacją ekonomiczną na rynku odpadów oraz zwiększonym zapotrzebowaniem na asortyment wyrobów budowlanych, w którym te rodzaje odpadów stanowią dodatek do surowca.

Na podstawie art. 202 ust. 1, ust. 4 w powiązaniu z art. 181 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz art. 27 ust. 2, art. 31 ust. 1 i 2 ustawy o odpadach zmieniony został punkt 4.3 w części II pozwolenia zintegrowanego, zgodnie z wnioskiem Zakładu. Pozostałe warunki pozwolenia dotyczące miejsc i sposobu magazynowania odzyskiwanych odpadów, sposobu odzysku oraz łącznych dopuszczalnych ilości odpadów odzyskiwanych w charakterze poszczególnych rodzajów dodatków do mieszanki surowcowej nie ulegają zmianie.

Stosownie do wyżej opisanych zmian dokonano modyfikacji części IV pozwolenia dotyczącej zakresu i sposobu monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiarów i ewidencjonowania wielkości emisji oraz sposobu i częstotliwości przekazywania informacji i danych organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska (art. 188 ust. 3 pkt 5 i 7 ustawy - Prawo ochrony środowiska).

W związku z tym, że po zmianie pozwolenia dopuszczalne emisje i okresy w jakich one obowiązują będą uzależnione pośrednio od wyników badań zawartości siarki w surowcu ilastym, na wnioskodawcę nałożono obowiązek ewidencjonowania zawartości siarki w poszczególnych sektorach hałdy surowca ilastego stosowanego do produkcji. Zakład został zobowiązany także do każdorazowego odnotowywania daty rozpoczęcia i daty zakończenia okresu, w którym instalacja będzie pracować w drugim wariantcie emisji z pieca tunelowego (okresu zwiększonej emisji ditlenku siarki). Zakład został zobowiązany do informowania tut. Urzędu oraz Wojewódzkiego Inspektoratu

Ochrony Środowiska w Katowicach o planowanych terminach rozpoczęcia eksploatacji sektora hałdy o zwiększonej zawartości siarki (terminach rozpoczęcia eksploatacji pieca tunelowego w wariantcie II emisji), z co najmniej siedmiodniowym wyprzedzeniem.

Dodatkowo nałożono na wnioskodawcę obowiązek prowadzenia rocznej ewidencji czasu trwania wyłączeń instalacji dopalania spalin (pracy pieca tunelowego w wariantcie III). Roczne zestawienia czasu pracy instalacji w tym wariantcie Cegielnia Gnaszyn ma przekazywać odpowiednim organom, o których mowa w art. 188 ust. 3 pkt 7 ustawy - Prawo ochrony środowiska, to jest w tym przypadku Prezydentowi Miasta Częstochowy i Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Jak zostało wspomniane wyżej, na wnioskodawcę nałożono obowiązek wykonywania kontrolnych pomiarów stężenia kadmu w ściekach przemysłowych, z częstotliwością dwa razy w roku.

Zmieniona została częstotliwość wykonywania pomiarów emisji gazów i pyłów do powietrza z pieca tunelowego. Pomiary takie mają być wykonywane trzykrotnie w ciągu roku. W każdym roku kalendarzowym jeden pomiar powinien zostać wykonany w trakcie wyłączenia instalacji dopalania spalin. W roku kalendarzowym w którym piec tunelowy będzie pracował w wariantcie II emisji (zwiększona emisja ditlenku siarki) jeden z pomiarów zostanie wykonany w czasie pracy instalacji w tym wariantcie.

Termin obowiązywania pozwolenia zintegrowanego z dnia 12 sierpnia 2005 r. znak: OŚR.I.7681-4/04/05, zmienionego na mocy decyzji: z dnia 19 czerwca 2007 r. znak: OŚR.I.7681-2/05/06/07 i z dnia 05 sierpnia 2008 r. znak: OŚR.I.7681-14/07/08 pozostaje niezmienny (pozwolenie obowiązuje do dnia 30 kwietnia 2015 r).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 214 ustawy - Prawo ochrony środowiska przed dokonaniem zmian w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym, polegających na zmianie sposobu jej funkcjonowania, prowadzący instalację jest zobowiązany do poinformowania Prezydenta Miasta Częstochowy o planowanych zmianach. Prezydent Miasta Częstochowy może uznać, że planowane zmiany w instalacji wymagają zmiany niektórych warunków niniejszego pozwolenia i zobowiązać prowadzącego instalację, w terminie 30 dni od otrzymania informacji, do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia.

2. Zgodnie z art. 215 ustawy - Prawo ochrony środowiska prowadzący instalację objętą pozwoleniem zintegrowanym jest zobowiązany do poinformowania Prezydenta miasta Częstochowy o planowanych istotnych zmianach w instalacji i do złożenia wniosku o zmianę wydanego pozwolenia.

3. Zgodnie z art. art. 195, 216, 217 ustawy - Prawo ochrony środowiska, w przypadku zmiany przepisów dotyczących ochrony środowiska w stopniu uniemożliwiającym emisję na warunkach określonych w niniejszym pozwoleniu, lub zmian w najlepszych dostępnych technikach pozwalających na znaczne zmniejszenie wielkości emisji bez powodowania nadmiernych kosztów, niniejsze pozwolenie zintegrowane może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania.

4. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, Aleja Niepodległości 20/22 za pośrednictwem Prezydenta Miasta Częstochowy w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Z upoważnienia Prezydenta Miasta
Naczelnik Wydziału Ochrony
Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa
/-/ mgr inż. Robert Magdziarz

Załączniki:

1. Mapa miejsc magazynowania wytwarzanych odpadów na terenie Wienerberger Ceramika Budowlana sp. z o.o. Zakład Produkcyjny Gnaszyn przy ul. Tatrzańskiej 3 w Częstochowie

Otrzymują:

(...), pełnomocnik WIENERBERGER Ceramika Budowlana sp. z o.o. Zakład Produkcyjny Gnaszyn w Częstochowie

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska ul. Wawelska 52/54 00-922 Warszawa
2. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach Delegatura w Częstochowie ul. Rząsawska 24/28 42-209 Częstochowa
3. Marszałek Województwa Śląskiego ul. Ligonía 46 40-037 Katowice

Kopia:

aa/KJ

Możliwe jest również składanie dokumentów w postaci elektronicznej z podpisem kwalifikowanym na adres info@czestochowa.um.gov.pl lub za pomocą platformy Systemu Elektronicznej Komunikacji Administracji Publicznej Województwa Śląskiego <https://www.sekap.pl>.